

Πολλοί πιστεύουν στην Πεντηκοστή

Εδάφιο κλειδί: «2Και έμεναν σταθερά στη διδασκαλία των αποστόλων, και στην κοινωνία, και στην κοπή του άρτου και στις προσευχές.» - Πράξεις 2:42

Επιλεγμένο εδάφιο: Πράξεις 2: 32-47

Το εδάφιο-κλειδί μας μεταφέρει τον ενθουσιασμό που μοιράστηκε μεταξύ των πιστών που αποτέλεσαν τη νεοϊδρυθείσα Χριστιανική Εκκλησία. Ήταν πλήρως αφοσιωμένοι στη εκμάθηση του νέου δόγματος, που θεμελιώθηκε πάνω στον Χριστό, το οποίο επεξήγησε τις Γραφές της Παλαιάς Διαθήκης. Τώρα κατάλαβαν ότι ο Μεσσίας έπρεπε πρώτα να υποφέρει και μετά να εισέλθει στη δόξα του. Αυτές οι νέες αποκαλύψεις ήταν το θέμα της καθημερινής τους κοινωνίας ακόμα και όταν μαζεύονταν και έτρωγαν ψωμί μαζί. Η σχέση τους με τον Θεό πήρε μια εντελώς νέα διάσταση στις προσευχές που προσέφεραν, καθώς τους δόθηκε το προνόμιο να τον προσφωνήσουν με την εναρκτήρια αναγνώριση, «Πατέρα μας». — Ματθ. 6: 9

«Και κάθε ψυχή την κατέλαβε φόβος· και διαμέσου των αποστόλων γίνονταν πολλά τέρατα και σημεία.» (Πράξεις 2:43) Η περιγραφή της Αγίας Γραφής μας επιτρέπει να απολαμβάνουμε την ατμόσφαιρα του

δέους που απολάμβαναν οι μαθητές εκείνη την εποχή. Η διδασκαλία, τα σημάδια, τα θαύματα, η κοινωνία και οι προσευχές ενεργοποιήθηκαν με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος στην Πεντηκοστή. Ο Πέτρος επιβεβαίωσε ότι όλα αυτά τα εξαιρετικά γεγονότα ήταν το αποτέλεσμα ενός πολύ σημαντικού γεγονότος —της ανάστασης του Ιησού Χριστού από τους νεκρούς. «Τούτον τον Ιησού ο Θεός τον ανέστησε, για τον οποίο εμείς είμαστε μάρτυρες. Αφού, λοιπόν, υψώθηκε με το δεξί χέρι τού Θεού, και πήρε από τον Πατέρα την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος, το ξέχυνε, αυτό που τώρα εσείς βλέπετε και ακούτε.» — εδάφ. 32,33

Αν και έχουν περάσει σχεδόν είκοσι αιώνες αφότου έγιναν τα γεγονότα της Πεντηκοστής, συνεχίζουμε να χαιρόμαστε τις ευλογίες της ακόμη και σήμερα. Εξακολουθούμε να απολαμβάνουμε τη μεγάλη άνεση της προσευχής στον Θεό, τον Επουράνιο Πατέρα μας. Το Άγιο Πνεύμα συνεχίζει να καθοδηγεί την Εκκλησία. «Επειδή, όσοι διοικούνται από το Πνεύμα τού Θεού, αυτοί είναι γιοι τού Θεού. Δεδομένου ότι, δεν λάβατε πνεύμα δουλείας, ώστε πάλι να φοβάστε, αλλά λάβατε πνεύμα υιοθεσίας, με το οποίο κράζουμε: Αββά, Πατέρα.» (Ρωμ. 8: 14,15) Ο Παύλος τονίζει ξανά αυτό το σημείο όταν δηλώνει: «Και επειδή είστε γιοι, ο Θεός έστειλε το Πνεύμα τού Υιού του στις καρδιές σας, το οποίο κράζει: Αββά, Πατέρα.» — Γαλ. 4: 6

Εξακολουθούμε να συμμετέχουμε στις ευλογίες της κοινωνίας με τους εν Χριστώ αδελφούς μας. Έχουμε το προνόμιο να τους παρηγορούμε με την ίδια παρηγοριά που λάβαμε από τον Πατέρα μας στον Ουρανό. (Β' Κορ. 1: 3-7) Είμαστε ένα στο πνεύμα και στην αποστολή μας, επειδή «διαμέσου αυτού

έχουμε...την είσοδο προς τον Πατέρα με ένα Πνεύμα. Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι του Θεού, που επικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός· στον οποίο ολόκληρη η οικοδομή, καθώς συναρμολογείται, αυξάνει σε έναν άγιο ναό εν Κυρίω· στον οποίο κι εσείς συνοικοδομείστε σε κατοικητήριο του Θεού διαμέσου του Πνεύματος.» — Εφεσ. 2: 18-22

Συνεχίζουμε να απολαμβάνουμε τον φωτισμό από τις Γραφές με το έργο του Αγίου Πνεύματος στις καρδιές μας. Τα λόγια που μας είπε ο Ιησούς είναι ακόμα πνεύμα και ζωή. (Ιωάννης 6:63) Όλες αυτές οι ευλογίες είναι τόσο σημαντικές για εμάς σήμερα όσο και για τους αδελφούς μας πριν από δύο χιλιετίες. Επομένως, όπως καταγράφηκε στο εδάφιο-κλειδί μας, ας βρούμε χαρά και ενθουσιασμό μέσω της συνεχούς συναναστροφής (ή κοινωνίας), μελέτης και προσευχής κάθε μέρα της ζωής μας.

